

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XXXIV. Aliud ibidem simile præcedenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

ritus ad primum imaginis conspectum, horrendum fremere, ac vociferari, dira omnia iactare, imprecarique Iesuitis, & peiores diabolo dicere, fuga demum se tenebris condere, ausi tamen post paulum reditum tentare, longe alij videri voluerunt, nempe humanam exuti larvam, monstruosa specie, cornutis frontibus, ignem ore proflantes, quos illa denuo S. Ignatij subito prolata effigie sic ab se abegit, vt nunquam se illi quamdiu vixit spectandos dederint. Verum formis eorum immanibus quasi siderata mentem vnum infirma iacuit, ipsaque familia multis deinceps calamitatibus id peccatum luit.

XXXIII.

Captus pedibus, & cruribus sanatur Monachij.

Sub annum 1628. Graffio cuidam, annorum tredecim puero, contractis obduratisque crurum neruis, carne ac furis ossium tenus exsiccatis, etiam pedes transversim in globum obtusi sunt, ita vsu eorum captus, genibus solis, & manibus reptabat, suas pone trahens inutiles tibias; sic miserabiliter affectus Monachium in Noricis ex pago suo vicino perductus est; illic egit sex menses mendicans, dum eius misertus nescio quis, narrauit aliqua non pridem ab S. Ignatio mirabiliter edita, suavit ad eum confugeret, expectationem mouit sanitatis ab eo exoranda, aurem præbet momenti, ac studium mendicus, maximè post quoddam de eo læti somnij omen, vouet se spatio hebdomadarum trium, quotidie altare S. Ignatij, nostro in templo aditurum, & recitaturum illic rosarium Virginis; incipitque statim quod vouerat exequi. Trahi se curat ad templi fores, inde manibus nitens adreptat ad Sancti altare; instaurat votum quod nuncupauerat; confitetur; sacra mensæ accumbit; precatorium rosarium pie orans exsoluit; & sentit interea reualescere sibi crura, distendi neruos, redire & euolui pedes. Experturus itaque an posset consistere, orantis ibidem femina vt assurgeret, manum rogat; sed eo subsidio iam tum sanus minimè indigebat, constitit firmus, securè ac liberè ambulauit, Deum laudans, & agens Sancto Ignatio gratias, magno populi spectatoris, & testis concentu, & applausu.

XXXIV.

Aliud ibidem simile præcedenti.

Triennio post, ibidem aliud editum, non minus illustre præcedenti. Erat Anna VVollfleberin annos nouem, & decem nata, pede altero plane inutili, & in oppiduli sui nosocomio utcumque victitabat, huic S. Ignatius Iesu nomen manu altera gestans, altera vero librum, Sacerdotis ornatu adstitit; hunc enim fuisse, visum referens intellexit, cum ante quis esset Ignatius nunquam scisset. Vnde optimè coniecit non esse inaniter hanc sibi obiectam speciem, nec tantum spectaculi gratia, sed offerenda potius sanitatis, ad eam petendam supplicem animum conuertit, promisitque se ad eius altare formam cerei pedis appensuram, & sacrum semel curaturam. Sed enim misellæ, cum vix mendicato victum in diem colligeret, voti fidem per menses aliquot non licuit liberare, præterquam quod distabat Monachio milliaribus aliquot, nec valebat se illò conferre, nec præsto aderat à quo duceretur; aliquando tamen sibi ipsa vim faciens, tentare iter aggreditur, trahitque se ingenti labore, piæ comitis brachio subnixa, donec ulterius.

ulterius non valens, in publicam viam se abiicit, vnde illam casu præteriens rusticus, sublatam in carrum, Monachium vehit, & pro templi nostri foribus deponit. Ingressa tunc quidem sat habuit se sancto sistere, & aliquid olei quod ei ardebat in lampade petere, quo mortuum pedem inungeret. Die postero reuersa, ritèque confessà, rei sacræ adest, sub cuius exitum, probare placuit, num suus pedi vsus rediisset; duarum igitur quæ simul aderant manibus in pedes erecta, vsque adedò valuit, vt omisso subalari fulcro ad sacram Eucharistiam procefferit sola, suumque se bellè ac integrè sana, in pagum retulerit.

Regebat Panormi Collegium anno 1574. Paulus Achilles magnis vir dotibus, & sanctimonia; isque tum per se eximie, tum per suos, conuersioni animarum magnis progressibus incunbebat. Hæc damna rei suæ inferri pati non potuit Dei animarumque hostis, vindictam adornauit qua nulla poterat detestabilior. Sagas quatuor meretrices instigat, vt se concordia nequitia, suo quæque ab dæmone intra Collegium importandas curent, omnesque flagitiorum artes expediant ad labefactandum alicuius pudorem. Noctè igitur quadam in Collegij aream simul inferuntur; inde in summos gradus quæ porticum aditus ad cubicula inducit. Illic occulta vi defiguntur, repellente magno impetu infames furias, quoties progredi conarentur; exstimulabant illæ pegafos suos amenti rabie, videbanturque illi ad perfringenda obstacula conniti; verum, vt olim prophetam belluinum, sua docuit asina; sic scelerosas veneficas, vectores sui capri docuerunt, majori se potentia retro agi, quam nec vngue transuerso valerent transilire, si vel vna quæque sexcentis dæmonibus potentissimis insideret. Ita derisi spretique paredri suas in prostibula amicas reportarunt. Sed earum vnã vt forma, sic turpitudine & impudentia cæteris præcellentem, indignatio incessit tentati frustra apud nos facinoris, cui nullum alibi impedimentum eiusmodi obstitisset: integratura nefarium crimen, sacrilegis apud nostros confessionibus, molitur cum iis falsa pietate, amicitias in scelus faciles, vt cum denuo in Collegium referretur, clandestinum illic receptorem in promptu offenderet. Verum ne hac quidem via quicquam egit: Quinobrem eandem iterum aleam quatuor furia repetunt, reuehunturque in Collegium ab suis dæmonibus intempesta nocte, penetraturæ se in cubicula si possent. Vix intra septa peruenerant, cum S. Ignatij occursum veluti fulguris, luce terribili splendentis, impurissimum choragium dissipatur, nec voce opus, nec manu fuit ad indicendam fugam dæmonibus: primo Ignatij adspectu exire præcipitant, & suas secum asportant veneficas. Harum postea vna ad frugem reducta, rem, vt à me narrata est referebat, confirmabaturque distincta minutim eorum recensione quæ in Collegij atrio, & scalis viderat.

Admissus est Hispali adiutor laicus in Societatem, vt vero solet bonum absens queri ardentius, quam partum seruari, sensim intepuit prima illa in Deum pietas, vt necesse fuerit iuuenem ultra legitimū biennium probare, priusquam

XXXV.

Saga quatuor cum suis dæmonibus ex Panormitano Collegio S. Ignatij aspectu fugantur.

XXXVI.

Lethale vulnus adiutoris egressi ex Societate repente sanantur.